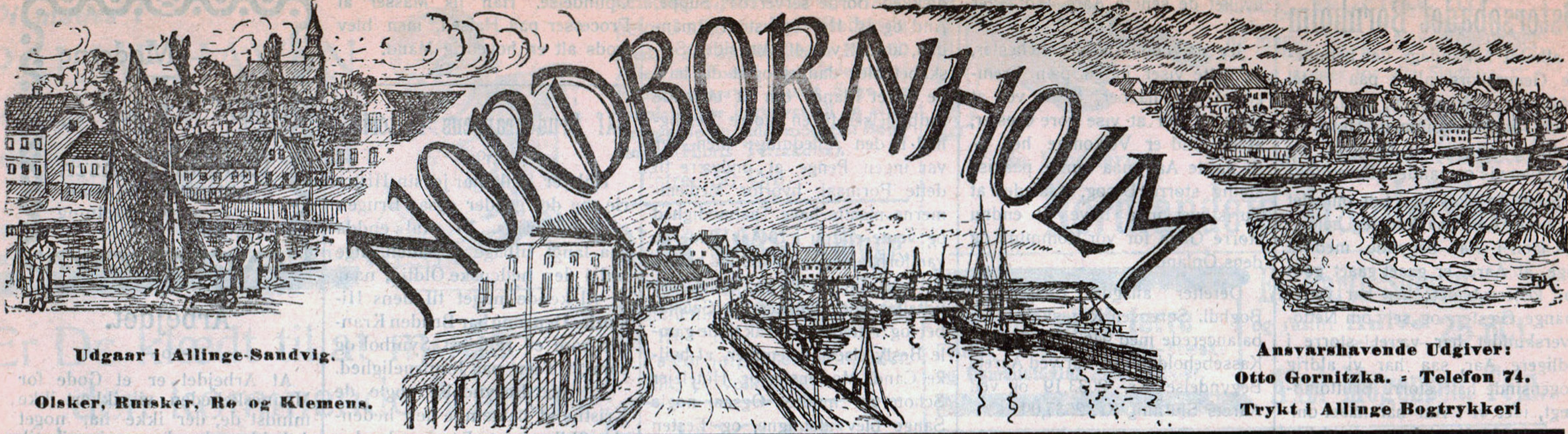

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 353

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 23. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Paa Livets Skyggeside.

Social Fortælling af Chr. H. Dam.

—o—

Fortsat fra forr. Nr.

Efter tre Dages Spænding kom der Meddelelse fra Hjælpekassen, om han vilde komme derop.

Hans Jensen gik. Der var ikke andet at gøre. Men han var rystende nervøs. To Gange gik han forbi Hjælpekassens Kontor, som var belejret af Folk, en Gang gik han derind, men da han saa hele Forværelset fyldt med Folk, gik han igen. Først en halv Time før Lukketid gik han derind og stillede sig i sidste Række i en mørk Krog.

Endelig var det hans Tur. Nu var han ganske rolig. Han besvarede alle Spørgsmaal, som blev stillet til ham; det blev nedskrevet — og saa kunde han gaa. Han skulde faa Besked.

Tre Dage efter fik han Meddelelse om, at han skulde hente halvtreds Kroner. Selvfølgelig hentedede han Pengene, han havde ikke anden Udvej, men de brændte ham i Lommen. Det var Penge fra det offentlige, efter hans Mening Fattighjælp. Han dukkede sig uvilkaarligt og saa sig om. Folk maatte kunne se det paa ham. Og alligevel Han var jo ikke ene om at hente disse Penge. Selvfølgelig var de fleste Arbejdere, men der var dog ogsaa enkelte Kontorfolk, selv om han kun havde set faa af dem. Hvad skulde Folk gøre, naar de ikke kunde faa Arbejde. Selv vilde han heller end gerne arbejde i Stedet for at faa Understøttelse. Endda Jordarbejde vilde han hellere end gerne udføre. For ham stod det saadan, at en moderne Stat maatte give de Arbejdsløse Arbejde, ikke Understøttelse, men at den selvfølgelig kunde give dem Arbejde uden Hensyn til Fag.

Hver Formiddag mødte han til Kontrol, fik et Stempel i sin Bog og gik. Fredag Aften mellem seks og syv skulde den ugentlige Understøttelse paa femten Kroner hentes. Den første Gang mødte han lidt før seks — og han kom ikke hjem før ni. Saa mange var der før ham.

„Du skulde komme Klokken fem“, sagde en Arbejder til ham, „allersenest“.

„Du“, sagde Manden Gud hjælpe mig. Hans Jensen saa paa ham. Et velvilligt Smil mødte ham. Ja, selvfølgelig. Hvorfor ikke „Du“. De var jo alle i samme Baad. Men alligevel kunde han ikke faa sig selv til at sige „Du“, saa han gik saa vidt muligt uden om direkte Samtale. Det var ikke fordi han følte sig bedre end de andre, han syntes snarere, at det var skamfuldt, at en Kontormand skulde møde op paa Hjælpekassen.

Lidt efter blev han ogsaa kendt dermed og han kom ofte i Diskussion med de Arbejdsløse, hvoraf de fleste tog det som noget selvfølgeligt. Politisk set var de fleste Socialdemokrater, enkelte var Kommuniste; de fleste var besindige Folk, som sikkert vilde være glimrende Arbejdere, bare der var noget at bestille. Men der var dog enkelte Spektakelmagere imellem, Folk, som ikke vilde bestille noget, men som kun levede paa Nas, og som blokkede Samfundet paa alle tænkelige Maader. De var ikke morsomme, allermindst for Hjælpekassens Folk, som var ulønnede og havde taget Hvervet som det borgerlige Ombud det var. Et Par Gange maatte Politiet sætte en Urostitter ud. Hans Jensen tog imod, hvad man gav ham, for ham var Hjælpen en Gave; han kunde ikke faa sig selv til at se paa den som noget, man havde Krav paa.

„Femten Kroner kan man ikke leve af om Ugen, naar man har Familie“, sagde en Arbejdsløs til ham.

„Jeg ved, at mine Forældre le-

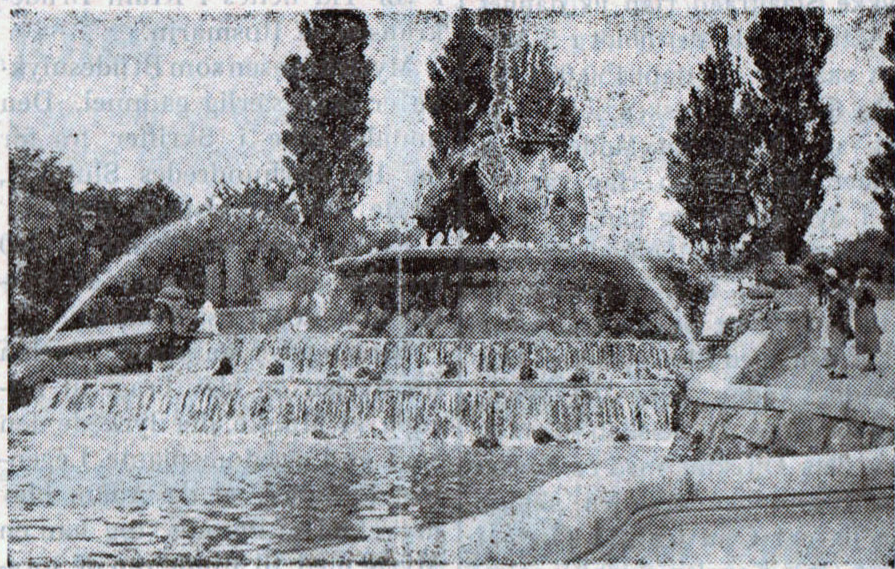
umuligt at skaffe den Leje. Og det var lige saa umuligt at finde en Lejlighed, hvor de kunde slippe med at betale en Maaned forud.

Til alt Held fandt de en, hvor der kun skulde betales halvanden Maaned, eller knap hundrede Kroner. Femogfyrre havde de faaet fra Hjælpekassen — og saa fik Hans Jensen en Stilling. Det var ubegribeligt, men sandt. Han fik en Stilling, rigtignok kun en foreløbig, men den kunde blive varig. Og han fik Femoghalvfjerds Kroner om Ugen.

Saa var Lejen klaret og forbi var alle Vanskeligheder — foreløbig da.

Femoghalvfjerds Kroner kan man stolt klare sig for. Der kan blive Mad hver Dag, der kan blive Flødekager hver Søndag, der kan blive Husleje, Tøj og Sko og der kan endda blive en Bajer en Aften paa Stamknejen og en Biografur. Altsaa: mein Liebchen, was willst Du noch mehr!

Det kan nok være, det hjalp paa hele Familien. Hans Jensen rankede Ryggen og fik Haaret klip-

Gefionspringvandet i København, der i Aar kan fejre 25 Aars Jubilæum.

vede af denne Sum, da jeg gik i Skole. Vi var fem hjemme. Men det var rigtignok paa Landet og før Krigen“.

„Det kan man ikke byde en Arbejder nu“, kastede en anden ind. „Vi har Krav paa tolv Kr. som ugift og jeg faar kun otte. Men nu vil jeg heller ikke længere finde mig i det. I Dag slaar jeg i Bordet“.

„Femten Kroner kan vi lige faa noget at spise for“, sagde Marie. „Men heller ikke andet, og Mad kniber det med at skaffe hver Dag. Hvorledes skal vi faa Skotil Børnene og Tøj. Men Sko trænger de til. Og jeg ser selv farlig ud paa Benene.“

„Huslejen er mere nødvendig“, svarede Hans Jensen. „Men den kan jeg maaske faa.“

Han fik tre Fjerdedele af Huslejen; hvor Resten skulde komme fra maatte han selv om.

Tre Gange var de flyttet Og nu skulde de til det igen. Det var

pet og de altid skæve Sko gjort lige. Fru Marie fik nye Sko og en Divan og saa blev der købt en Seng til Børnene. Hidtil havde de ligget hos Forældrene i de gamle Jernsengesteder, som var anskaffet for medelst Femogtyve Kroner af de Halvtreds, som Hans Jensen havde faaet i Understøttelse. I Tilgift fik han et Kys og en kærlighedsfuld Behandling, noget, han næsten var afvænnet med, thi ogsaa det havde været meget rationeret, for ikke at sige forbudt.

Men hvor længe kan man være i Paradiset. Ak, det er kun saa kort. Tre Maaneder var det for Hans Jensens Vedkommende. Saa kunde han paany krybe sammen, skyde Ryg og søge ubemærket at luske gennem Gaderne.

Straks forandrede Marie ogsaa Signaler. Han var igen et Medlem af den triste graa Hær, der ligesom dannet et Samfund for sig selv og som man højst havde lidt Medynk tilovers for.

En Uge gik, og to. Hans Jensen havde sparet et Par Kroner sammen, saa de kunde holde et Par Dage til uden at skulle lide Sult. Men saa kom de vanskelige Dage.

Hans Jensen vilde ikke straks fare til Hjælpekassen igen; i Mellemtiden var de ogsaa flyttet til en anden Kommune. Han forsøgte at faa Plads, og han gik paany gennem Byens Gader, sammenbidt, lidt nedtrykt — og uden tilstrækkelig Næring. En Kop Vand og et Stykke tørt Brød ved otte-Tiden kan nok give Svimmelhed hen paa Eftermiddagen, især naar man har tilbagelagt nogle Mil paa Brostene. Naar det trak i Bagsiden af Hans Jensens højre Skulder, saa vidste han, at Maven trængte til en ny Forsyning og at hele Maskineriet havde bedst af at hvile.

Men alligevel: sløv blev han ikke, som saa mange andre i den graa Hær. Ogsaa der havde han et Termometer, Saalænge han havde Interesse for en virkelig smuk Kvinde, var der ikke noget i Vejen med hans aandelige Habitus. Gik han ligegyldig forbi et sjældent Prætekseplak af det svage Køn, skulde han være forsigtig. Ikke at han efterstræbte Kvinder, slet ikke. Men Herre Gud: En smuk Kvinde er det samme som en smuk Kunstgenstand. Nok se, men ikke røre.

Selvfølgelig maatte han atter gaa til Hjælpekassen. Men det gik ikke saa nemt. Hjælpekassen var bleven til Socialhjælpen, og der forlangte man — absolut høfligt og forekommende — at man skulde have Daabsattest for Manden selv og Børnene samt Vielsesattest, foruden at man skulde udfylde et Skema og have Besøg af en Undersøger.

Det gik nogenlunde med Undertagelse af Daabsattesterne, som det kneb med at faa fra Præsterne — og i Ventetiden maatte Familien halvsulte.

Socialhjælpen fik han imidlertid. Og den værste Nød var forbi. Men han kunde ikke komme bort fra; at det offentlige havde en Pligt til at give Folk Arbejde i Stedet for Understøttelse. Og arbejde er der jo nok af. Lad Folk faa lidt mere i Understøttelse og saa bestille noget!

Det store Problem om Arbejde og Understøttelse satte Hans Jensens Tanker i Sving, og han lod sine Tanker løbe Linien ud, medens han sad paa Christianshavns Vold.

Der var nemlig ikke noget at løbe efter, ikke for ham i alle Tilfælde. Han er ikke mere sin egen Lykkes Smed, i alle Tilfælde ikke naar man er uden Kapital og uden Forbindelse.

Der er ikke noget saa ødelæggende som at gaa uden Arbejde, fastslog Hans Jensen. Det er ødelæggende, hvis man ikke har den

nødvendige Rø til at tage imod Øretæverne som de falder. Og det er ødelæggende for Samfundet, for der er nemlig mange Hans Jensere, der venter paa Skib.

Store Forventninger.

—o—

Et Barn bliver født. Og fra dets første spæde Barndom bliver Forventninger ved at følge det og gro op om det. Man taler om Begavelse, om Evner og Anlæg, man ser en Arvtager vokse op til en stor Forretning, eller en Pøde, der skal føre Slægtens Navn op mod Berømmelsens højeste Tinder. Helst vil vel alle Forældre i deres Børn se en Napoleon, en Goethe, en Beethoven. Man haaber dette og hint. Man haaber Tilfredsstillelse af den Ærgerrighed, man ikke selv kunde svare til. Man har Forventninger.

Og hvordan gaar det saa med Haabet?

Vore Haab og Forventninger. Det gaar det tidt saadan, at vi regnede saa helt forkert. Vi brugte falske Maal, og vi fik et helt galt Facit. Saa regnede vi om. Foreløbig med reviderede Talstørrelser; men saa snart vi har faaet Nederlaget lidt paa Afstand, saa regner vi lige saa forkert en Gang til. Der kommer nye Skuffelser — Vi begynder endnu en Gang forfra — med Fejlsregninger og Forventninger.

Men den vi regnede om og med? Ja, baade for ham og for os skulde det hele jo være Opdragelse. Vi skulde have Øjnene aabnet for, at Livets Lykke ligger andre Steder end i de store Navne, de rige Evner, den golde Rigdom og de smukke Øjne.

Store Forventninger — de har været knyttet til os, og vi knytter dem til dem, der kommer efter os. En enkelt Gang fyldestgør vi virkelig de store Forventninger. Men da ser Resultatet gerne helt anderledes ud, end vi havde tænkt os det — og vi naar det aldrig ved egen Kraft. Lad os huske det.

Hjemlige Toner.

Forsigtig sneg Indbrudstyven sig ind i Huset, men ikke forsigtig nok. Pludselig hørte han en Kvindestemme bag Døren:

— Tag Støvlerne af, før du kommer ind! Det har regnet hele Dagen, og jeg skal ikke have mine Gulve tilsvinede af dit snavsede Fodtøj, og lad det saa gaa lidt villigt, at jeg kan faa at vide, hvor du har drevet din Tid hen!

Indbrudstyven skyndte sig ud paa Gaden og hen til sin Kammerat. Denne opdagede en Taare i hans Øje.

— Jeg kan ikke stjæle noget i det Hus, sagde Tyven. Det minder mig altfor meget om mit eget Hjem.

Østersøbadet Bornholm

afholdt i Mandags den bebudede Generalforsamling paa Hotel „Allinge“. Formanden, Kbm. E. M. Bech, bød velkommen, Hotelejer Colberg valgtes til Dirigent, og gengiver vi Formandens Beretning:

Naar jeg skal sige lidt om det forløbne Aar, saa kan jeg heldigvis igen i Aar begynde med at sige, at Aaret er gaaet gaaet godt for Østersøbadet; her har været mange Gæster, og selv om Nettooverskuddet har været større i tidligere Aar, saa har vi aldrig nogensinde haft større Bruttoindtægt, idet vi i Aar har naaet omtrent 10000 Kr. i Indtægt; vi har derfor ogsaa kunnet anvende et større Beløb til forskellige Formaal, end vi har gjort noget tidligere Aar.

Alene til almindelig Vedligeholdelse har vi anvendt ca. 1200 Kr., vi har faaet malet over det hele og faaet en hel Del nyt Tag paa. Til forskellig Reklame har vi brugt ca. 2000 Kr., desuden har vi fisket en Mængde Sten op fra Stranden; dertil er alene anvendt ca. 800 Kr., disse 800 Kr. tror jeg er særlig godt anvendt, for det var en ganske utrolig Mængde Sten, der var ude i Vandet, og at de Sten er fjernet har selvfølgelig hjulpet meget.

Endelig har vi gjort Cementstien færdig, og alene det kostede ca. 2000 Kr.

Det er selvfølgelig meget godt at vi har faaet større Indtægt i Aar end tidligere, men vi burde efter det store Antal Turister, her har været, have meget større Indtægt.

Efter Fremmedbøgerne har her i Aar paa Hoteller og Pensionater paa Nordlandet, boet ca. 11000 Personer og vi har solgt Kurkort for 7800 Kr., saa det er jo kun til en Brøkdel af de anmeldte Gæster, og foruden disse har her jo boet mange med privat Husboldning, og ogsaa mange har boet i Telte.

Med Hensyn til Teltbeboere, da har der jo desværre været mange Klager til Østersøbadet, særlig over Renligheden paa Sletten, der saa, med et mildt Ord, forfæleligt ud; mange Gæster troede, at Østersøbadet kunde holde Orden paa disse Gæster, men vi havde ingen Ret til at komme der, selv om Østersøbadet har betalt mange Timers Arbejds løn der.

Dette Forhold haaber vi at kunne faa forandret til næste Sæson, idet det da fra Vandbygningsvæsenet vil blive forbudt at slaa Telt op der, uden efter forud indhentet Tilladelse fra Bademesteren, som saa kan opkræve Kurtakst, og forhaabentlig vil det da lykkes at faa bedre Forhold paa Sletten; der kommer jo mange Gæster i Telte, og der er heldigvis mange, der holder pænt i Orden, men fordi der er nogle, som er hensynsløse, saa skulde det jo ikke gerne gaa ud over alle andre.

Sidste Aar har jeg ikke nogen Statistik over Antallet af Gæster, men i 1932 boede her ca. 9000 Personer og vi solgte Kurkort for 5800 Kr. Ser man 1934 i Forhold dertil, saa er der jo nu en større Procent af Gæsterne, der har købt Kurkort, og som jeg sagde før, saa skulde vi jo meget højere op med vore Indtægter, saaledes at vi kan anvende endnu flere Penge til Forskønnelse og i det hele taget til Turistlivets Fremme, for det er ganske givet, at jo mere vi kan udrette, saaledes at Gæsterne ser, at der virkelig gøres noget, for at de skal befinde sig vel, jo nemmere faar vi Kurtaksterne ind —

hvilket de senere Aars Indtægter viser.

Jeg nævnede Antallet af Gæster, og dette viser jo en pæn Fremgang; jeg haaber, at vi ved at gøre alt, for at vise vore Gæster, at de altid er Velkomne her, — til næste Aar maa kunne paavise stadig større Besøg, saaledes at Turistlivet maa blive til endnu større Gavn for vor Kommune og dens Opland.

Derefter aflagde Kassereren, Boghdl. Sørensen Regnskabet, der balancerede med 9463 Kr. 71 Øre, Kassebeholdningen var ved Aarets Begyndelse Kr. 2033,19 og ved Aarets Slutning Kr. 2537,09.

INDTÆGTER:	
Salg af Kurkort	7803.50
do. „Billetter“	351.50
Tennisbanen	329.75
Øverskud over Land t. Bornh.	256.01
Andre Indtægter	722.95
UDGIFTER:	
Lønninger	1402.00
Arbejds løn	905.00
Varer og Papir	322.40
Vedligeholdelse af Bygninger	883.25
do. Inventar	145.80
do. Plads og Badstrand	1028.30
Reklame	2152.00
Repræsentation	294.19
Skat og Vandafgift	185.25
Porto og Telegrammer	29.41
Telefon	81.20
Lejefgift	290.00
Revision	50.00
Forsikringer	60.96
Diverse	64.63
Afskrivninger	845.00
Tantieme 15 pCt. af 724.32 Kr.	108.64
Reservefond 25 pCt. af 724.32 Kr.	181.08
Øverskud overf. t. n. Aar	434.60
Ialt Kroner:	9463.71

Pensionatsejer Andr. Kofoed mente at der var brugt for mange Penge paa Anlæg af Promenadevejen, Stierne og Badestranden, de gamle Badehuse var uforandrede og alt andet end tidssvarende.

Kassereren oplyste, at alle Badecellerne var blevet malede og reparerede i Aarets Løb, ligesom Tagene var efterset og forsynede med nyt Tagpap. 30 Baderum trængte til at ombygges, men Badestranden maatte først være præsenteret; derfor var Stenene renset op og benyttet til Værn for Promenaden. Ligeledes skulde Adgangen til Badehusene være fremkommelig, og det havde derfor været nødvendigt at støbe Cementstien.

Ing. Andersen oplyste, at ca. 25 pCt. af den indkomne Kapital i Aar var ofret paa Badehusene, hvis Aktionærerne har særlige Ønsker, bedes de lade os det vide.

Hotelejer Colberg syntes der var gjort gode Fremskridt i de sidste Aar og udført et stort Arbejde. Naar Pengekassen kan magte det, er der jo nok en Del Badehuse, der trænger til at afløses. Henstillede til Bestyrelsen, at dette blev gjort.

Som Svar paa Forespørgsel, udtalte Ing. Andersen, at Stensætningen langs Promenaden var forsvaret bygget, og kom der en Stormflod, vilde Badehusene sandsynligvis være mere udsat. Disse sidste var jo ikke mere tidssvarende, men det var Tanken at erstatte det daarligste med en Bygning med mere moderne Bekvemmeligheder. — W. C og Brusebad

Beretning og Regnskab godkendtes, ligeledes Overskuddets Anvendelse i Henh. til Lovenes § 10, hvorefter Formand og Kasserer, der begge afgik efter Tur, genvalgtes. Ligeledes genvalgtes Avisbruger G. Holm, Sandvig, som Revisor.

Derefter førtes Forhandling om Selskabets Forhold, hvorefter Dirigenten sluttede Generalforsamlingen med en Tak til de mødte.

Derefter samledes de mødte i Landsbyen, hvor der ved festligt

dækkede Borde serveredes Suppe, And og Is. Her oplyste Formanden, at det var 40 Aar siden Selskabet blev dannet og at der havde været Planer om at udsende Indbydelser til en større Festlighed i den Anledning; men der var ingen Penge at undvære til dette Formaal, hvorfor Medlemmerne maatte have Taalmodighed og vente endnu i 10 Aar Tiderne var forhaabentlig til den Tid bedre.

Flere Talere havde Ordet, der udtalte gode Ønsker for Selskabet og rettedes en Tak til de gamle Bestyrelsesmedlemmer, af hvilke Cand. Mortensen og Hotelejer Schou var mødte. Ogsaa nogle Sange blev afsungne, og Festen sluttede med en Svingom.

Udholdenhed.

Vi kender jo alle de gule Blikkapsler med en tynd Skive Kork indvendig, der bruges til Ølflasker i Stedet for Propper, men det er vel kun faa af Bladets Læsere, der ved, hvad den Mand hed, som opfandt dem.

En saadan Flaskekapsel er jo en uhyre ringe Ting, og dog indbragte den i Løbet af en halv Snes Aar sin Opfinder en Formue paa 40 Mill. Kroner.

I efterfølgende skal fortælles lidt om Manden, der absolut ikke naaede frem til at tjene den uhyre Formue ved et Træf, den blev faktisk betalt med et helt Livs Arbejde og Savn og ved en Udholdenhed, der var næsten overmenneskelig.

William Painter hed Opfinderen. — Han var Amerikaner, og lige fra sin Ungdom havde han syslet med Tanken om at konstruere et Flaskelukke, der var bedre og billigere end det gammeldags. Adskillige Opfindere før ham havde syslet med samme Idé, men uden Held. Painter fandt paa et Lukke, der bestod af Tøj, Gummi og et Stykke Staaltraad. Han fik dannet et Aktieselskab, der holdt i 5 Aar, men saa var der tabt 150.000 Kr.

De fleste Mennesker vilde sikkert saa have tabt Modet, men Painter gav ikke op. Han var fattig, i dyb Gæld, og han var selv klar over, at hans Opfindelse ikke var god nok. Saa eksperimenterede han videre og kom saa ind paa Idéen med Blikkapslerne. Der var dog endnu lang Vej frem. Han fik atter et Selskab dannet, blev dets Direktør med en beskedne Gage, men desuden skulde han have 1 Cent (ca. 3,5 Øre) af hvert Gros Kapsler, der blev solgt. Han opfandt en Maskine til Mass fremstilling af Kapslerne, men saa var det galt med Flaskerne, der skulde have en Kant oven om Halsen. Han søgte at faa Flaskefabrikkerne til at lave Flaskerne saadan, men de vilde ikke. Saa gik han til Bryggerierne, og til sidst fik han to af de største Bryggerier med.

Nu vilde Flaskefabrikkerne nok lave Flaskerne som han vilde have dem, da der skulde bruges vældige Mængder.

Men endnu havde han ikke naaet Vejsende. Han maatte konstruere en Maskine, der fyldte Flaskerne automatisk og satte Kapslerne paa — og først nu fik Foretagendet fat.

Han lod bygge to vældige Fabrikker i Baltimore, men det var ikke nok. Der blev bygget i Toronto, London, Hamborg, Paris, Mexico og i Yokohama.

Senere maatte Painter kæmpe med mange, der vilde berøve ham Frugterne af hans Arbejde ved at sige, at han havde stjalet sin

Opfindelse. Han fik Masser af Processer paa Halsen, men blev trods alt en hovedrig Mand.

Af Brudekransens Historie.

—o—

Enhver Skik har jo sin Historie, og det gælder ogsaa Brugen af Brudekrans. Vi skal endda gaa langt tilbage i Tiden, lige ind i den hedenske Oldtid, naar vi vil kende noget til dens Historie. Dengang bar Bruden Kransen som et religiøst Symbol og som et Tegn paa Jomfruelighed.

Til en Begyndelse søgte de Kristne at bekæmpe den hedenske Skik; men det varede dog ikke længe, inden de ogsaa optog den. I Katakomberne, de oldkirkelige Gravbyer, har man saaledes fundet et Guldbæger, paa hvilket man ser Kristus smykke et Brudepar med Kranse.

I sig selv er Skikken jo ogsaa smuk og sindbilledlig nok til, at Kristne godt kunde optage den. I den græske Kirke fik Skikken efterhaanden en saadan Anseelse, at man kaldte Vielsesdagen for Kransedagen. Dengang brugte man at binde Brudekransen af Olivenblade.

Vender vi os mod Middelalderen, finder vi, at Brudekransen ogsaa da var i Brug, og særlig efter Reformationen er det blandt høje og lave bleven Skik, at Bruden smykkes med en Krans. — Denne flettes næsten altid af Rosmarin, en Plante, som er indført fra Middelhavslønden af Karl den Store. Særlig i Tyskland var Rosmarinen den rigtige Bryllupsblomst. Under Bryllupsmiddagen var det en Skik at dyppe Rosmarin i Vinbægeret, og paa St. Andreas Dag kastede de unge Karle Rosmaringrene i Bækken; de unge Piger søgte saa at gribe de forbiflydende Grene og tog Varsler om, hvem der skulde blive deres Husbond. Endnu i vor Tid flettes i Krain Brudekransen af Rosmarin.

Myrtekransen som Brudesmykke er ikke særlig gammel. Den omtales ikke i Skrifter fra før det 16. Aarhundredes Slutning, første Gang er vistnok 1583.

Endnu saa sent som i 1760 omtales en Brudekrans af Myrter som noget usædvanligt.

Rimeligvis stammer Myrten fra Syrien og blev bragt til Europa af Munke, der dyrkede den som en Lægedomsplante. Legenden fortæller, at da Adam blev drevet ud af Paradis, tog han en Myrte med til Minde om de sorgløse Dage i Edens Have, og det er en ret almindelig Overtro, at om et Skud af Myrtekransen trives godt, bliver det ogsaa et lykkeligt Ægteskab.

I Bulgarien har Brudekransen næsten en kæmpemæssig Størrelse. Flettet af alle Slags Blomster omgiver den som en Glorie Brudens Ansigt, og dette dækkes yderligere af et ligefrem Panser af Guld og Sølvpenge, der skal holde »onde Øjne« borte.

En meget mærkelig Brudekrans er i Brug i Bukowina. Den er flettet af Immergrønt, Blomster af Guld- og Sølvpapir, brogede Silkebaand og — Hvidløg. Den sidste lidet vellugtende Plante skal med for at holde alt ondt borte. Brudgommen bærer en Buket af samme Slags Urter i Knaphullet.

I Jagtsæsonen: — Hvorfor hedder det i Grunden, at man skal »holde sit Krudt tørt«?

Det er naturligvis for at man skal undgaa Vaade-Skud!

Moderne
Ure

Væg-
Consol-
Nips-
Vække-

Conrad Hansen

Allinge Ur- og Guld-
smedeforretning

Tlf. 140

Arbejdet.

—o—

At Arbejdet er et Gode for Menneskeheden, vil sikkert ikke mindst de, der ikke har noget Arbejde, erkende og sige ja til. De er berøvet de økonomiske Værdier, som Arbejdet indbringer dets Udøvere, men de er ogsaa berøvet det Livsmod, Mennesker kan hente i et med Lyst vel udført Arbejde.

De fleste, og maaske særlig de, der arbejder ved legemligt Arbejde, vil vist indrømme, at de sjældent føler sig saa godt tilpas, som naar de naar Fyraften efter en god Arbejdsdag — saa lykkelig er Livet indrettet — men denne Fyraftens Veloplagt faar man kun Del i, naar der ligger en Dags Arbejde forud.

I denne Forbindelse kan ogsaa nævnes, at Søndagen sikkert allerbedst bliver til det, den skal være — en Festdag, naar de seks foregaaende Dage har været fyldt af Arbejde af en eller anden Art. Det er uden Tvivl en Ulykke for et Menneske, naar det er henvist til at holde Søndag hver Dag.

Glædeligt er det, naar Folk, der staar midt i et Arbejde, forstaar og erkender, at det at arbejde er noget for Mennesker meget værdifuldt — en Velsignelse, for det er det jo, og Erkendelsen deraf altsaa Erkendelsen af Sandheden. —

Arbejdet giver os Værdier er de forskellige Arter. Det giver os de økonomiske Værdier, som vi maa have for Livets Opretholdelse, men det giver os ogsaa Værdier derved, at det igennem det fysiske Velvære, som det fremkalder, styrker den Sindets Opladthed og Modtagelighed, der er med til at danne Grundlaget for et rigt aandeligt Livs Fremblomstring.

DA MORTEN KØBTE NYE KLÆDER.

Gaardejer Morten Nielsen var en velstaaende Mand, men han var meget sparsommelig, han var ganske ligegyldig med, hvordan hans Paaklædning saa ud, og stedse vedblev han at gaa i et gammelt og medtaget Sæt Tøj.

Dette syntes hans Hustru Else nu ikke om; derfor aftalte hun med en nærboende Skrædder, at denne skal overlade Morten et Sæt nye Klæder for 32 Kroner — Resten af Beløbet betaler Else i al Hemmelighed.

Naa, Konen fortæller saa, at Skrædderen for Tiden sælger et Parti Klæder for en fabelagtig Pris, og Gaardmanden gaar da ogsaa hen for at købe sig et Sæt. Han prutter Skrædderen en Kr. Mesteren stoler jo paa Konen.

Morten faar altsaa det ny Sæt Klæder for den fabelagtige Pris af 31 Kroner; men da han kommer hjem, og Else spørger om, hvor de nye Klæder er, siger Manden:

— Ja, a købte et Sæt nye Klæder for en og tredive Kroner; men paa Hjemvejen kom a ind til Jens Hansens, og mine gode Bekendt, Jens, syntes saa godt om det her Sæt Tøj, a havde købt, at han bød mig en og fyre Kroner for det; det var ti Kroner at tjene, og saa kan du nok tænke, bitte Else, at a solgte Klæderne, — de ti Kroner var jo let tjente.

Else sagde ikke noget, men hun ærgrede sig i Stilhed, for hun skulde foruden de 31 Kroner, Morten havde betalt Skrædderen, desuden betale denne 70 Kroner.

Vi mødes i
PALMEHAVEN
Søndag den 25. November.
KONCERT-DANSANT Kl. 20—24.
BRUUNS ORKESTER

De første 10 Par deltager i en Lod-trækning om en Flaske Champagne!!

**Er De klædt til at møde
den kommende Vinter?**

O fikse, nye, tærnedede Stoffer til Børnekjoler.
Bluser og Kjoler fra 0,85, 1,15, 1,40, 1,85.
Moderne mønstervævede Stoffer, elegante Kvaliteter i alle Sæsonens Modifarver fra 2,75 pr. m.
Morgenkjolestoffer, ekstra gode Kvaliteter i mange Dessins.
Kom ind og se, hvad vi kan tilbyde Dem.

Nordlandets Handelshus.

Jeg mangler Æg!
Sælg Deres Æg — Køb Deres Varer hos
E. M. BECH.

Islandsk Lammekød!
Efter at have fuldstændig udsolgt af det lækre Lammekød, har jeg igen i Dag faaet en ny Sending hjem.
Tlf. 10. **E. M. BECH.**

**MAGASIN
DU
NORD**

Uldne Kjoler.

Kan Dameskrædderinden ikke sy Dem en Kjole til Jul, da husk paa, at vi har et stort og smukt Udvalg i færdige Kjoler, saavel i sort som i Efteraarets Modifarver. Fikse moderne Faconer og Stoffer til smaa Priser og alle Størrelser.

VICTOR PLANCK
MAGASIN DU NORDS UDSALG, ALLINGE

Prima Vinterbrændsel
koster ved kontant Køb i November Maaned saaledes

Store Derbyshire Ovnkul extra a	Kr. 2,50
- schlesiske do.	- 2,50
Magre do. Nøddekul	- 2,70
Knuste vestfalske Ovnvindere	- 2,20
Prima Brunkulsbriketter	- 3,20
Gode Afharpingskul	- 1,00

pr. Hektoliter med lille Tillæg for Kørsel og Indbæring.
Gør Bestilling i

Nordlandets Handelshus.

Lad Efteraarsturen gaa til
Bornholms Zoologiske Have!
RESTAURATION — hyggelig og opvarmet.
Kaffe, The eller Chokolade med Brød — 50 Øre.

Aldeles friskbrændt Portland Cement
er lige oplosset til Lager og udleveres til laveste Priser.
Nordlandets Handelshus.

Kristelig Lytterforenings Hjælpefond afholder Fest i Bethesda
Fredag den 30. November Kl. 7,30
Aften til Fordel for Uddeling af Radio-Apparater blandt Syge og Gamle. Der bortgives til en af de Besøgende en fuldt monteret Bordlampe (Hjorts Terrakotta).
Entree 50 Øre.

BLAA KORS, Allinge.

Festligt Møde paa Menighedshjemmet Søndag den 25. ds. Kl. 7,30.
Pastor Jørgensen, Øm, taler.
Alle er velkomne.

LEGAT.

4 Portioner af Poul Peter Møller og Hustru Annine Møller, født Kofoeds Julelegat a 100 Kr. kan søges af gamle værdige trængende i Allinge-Sandvig Kommune.
Andragende herom maa, for at komme i Betragtning, være indsendt til Sparekassebestyrer Ridder i Allinge senest den 26. d. M.

HJERTELG TAK
for udvist Opmærksomhed ved vort Bryllup.
Emmy og Thorvald Pedersen, TEJN.

Hjertelig Tak
for al udvist Deltagelse ved Anker Møllers Begravelse.
Edith og Villy Jensen.
Anton Møller.

Svinekort købes.
Axel Frederiksen, Allinge.
Tlf. 25.

Søer og Gylter
saavel til Slagtning som Levebrug, samt Grise i forskellige Størrelser købes.
Georg Jørgensen.
Telefon Sandvig 13.

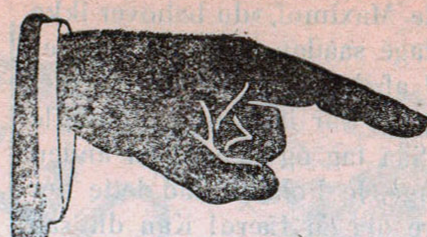
Biografen.
Fredag og Søndag Kl. 8
Lady for en Dag.
Ekstra: Tegnefilm.

Husk i god Tid
at indgive Bestilling paa Fotografier, Forstørrelser og Indramning til Julen. Optagelser hver Dag, ogsaa Søndag fra 10—2.
Fotograf Alfred Kjølør.
Telefon Allinge 4.

Varm Blodpølse
faas hver Fredag Middag.
Dina Sørensen, Allinge.

Hotel Sandvig
er aabent og anbefales til Møder og Fester.
Ærbødigst
Georg Jørgensen.

Gummistøvler.
Stort Udvalg — Smaa Priser.
C. Larsens Skofejstørr.
VESTERGADE, ALLINGE.

Læg Mærke til
de meget billige Novemberpriser
som gælder for alle Slags

Arbejdstøj
af stærkeste Kvaliteter.
Nordlandets Handelshus.

De har altid førre
Fødder i mine prima **Elle-Træsko** og **Gummistøvler** med Uldfoer.
Et Parti Sølvtoj og rustfri **Knive** sælges ÷ **25 pCt.**
Axel Mogensen, Tejn.

Skal De strikke el. hækle?
Brug danske Uldgarner!
Stort Udvalg og smukke Farver.
Dejlige Kvaliteter - Billige Priser.
Nordlandets Handelshus.

Husk
Jule-Annoncen

Det er i de kommende Uger Forretningsmanden maa reklamere, saafremt han ønsker at være med i Konkurrencen og drage Fordel af en forøget Omsætning. — Planlæg derfor straks Deres Juleavertering og send Annoncerne senest Tirsdag til „Nordbornholm“.

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!
En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,
og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra
Allinge Bogtrykkeri.

Nov.-December er Slagtemaaneder,
hvorfor vi fremholder prima Kvaliteter:
Nye, store Rosiner.
Små Sun Maid Rosiner.
Friske bornholmske Byggryn, mellem og fine.
Nye kraftige Krydderier, alle Slags.
Grov spansk Salt og raffineret Køkkenaltsalt.
Priserne er meget rimelige, og vi kan tage gode, sunde Kornvarer som Betaling.
Nordlandets Handelshus.
Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Varm Blodpølse
faas **Fredag Middag.**
Johanne Hansen, Lindepl.

Forretningskonvolutter
sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.
Allinge Bogtrykkeri.

Varm Blodpølse
hver Torsdag Middag faas hos
Slagter Jensen.

Brevpapir og Konvolutter
med Firma leveres bedst og billigst Hurtig Levering.
Allinge Bogtrykkeri.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten paa Indskud er paa 3 Mdr Opsigelse 3,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar 3 — —
Boxer udlejes.

Vi sender Dem „Nordbornholm“ hver Uge.
Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Krep-Servietter
og lærredsmønstrede do. sælges fra 2 Kr. pr. 500.
Damask-Bordduge i 10 m. Ruller 2 Kr.
Allinge Trykkeri.

Gengældelse.

Af Harald Goodwin.

—o—

»Om 4 Dage, min Ven«, sagde Sergeant Polakoff til sin Sluf, Korporal Maximof, »om 4 Dage eksisterer Sitkof ikke mere!«

»Det forstaar jeg ikke,« indvendte Maximof. »Her sidder du og snakker om en Forbrydelse, der vel nok vil koste dig dit Liv. Du har ganske rolig i Sinde at gøre Ende paa en af de allerfineste Folk i Batalionen, — og jeggad egentlig vide — hvorfor?«

»Næ — jeg ved godt, at Du ikke forstaar mig,« svarede Polakoff venlig, »du er jo ikke i samme Kompagni, saa du ved jo ingenting, men jeg skal betro dig det, skal jeg; hvis du forraader min lille Hemmelighed, ja, saa ved du, hvad disse to Hænder er i Stand til! Vil du sværge paa at holde Mund?«

Maximof saa lidt forskrækket ud — og bandede saa paa det til.

»Du husker nok, at du med dit Kompagni var i Polham, da vi andre var i Tula — ikke? Naa, i Tula var en Beværtning, og Værten havde en Datter. Hun var som en Drøm, siger jeg dig, og ser du, hendes Fader var bange for mig, saa jeg havde Krammet paa hende. Men saa kom denne hersens Sitkof, og fra den Dag, hun saa ham, var jeg som Luft for hende. De grinede allesammen af mig, gjorde de. Jeg sagde ingenting. Kommer Tid kommer Raad, og nu er der noget, der skete forrige Uge, og det bestemte mig til, at nu er Tiden kommet.

Der kom en ny Rekrut til os — Esajef hedder Fyren — en skidt og doven Knægt. Jeg stod lige og maalte ham Skæppen fuld, da Sitkof kom forbi. Jeg gjorde saamænd ikke Knægten noget videre, men næste Dag skældte Kaptajnen mig Huden fuld i hele Kompagniets Paahør. Og hvem havde sladtret til ham? Hvem andre end den Slubbert til Sitkof? Han med sine Lumskerier og Spytlikkerier! Ogser du altsaa — om fire Dage, saa —

»Stop et Øjeblik«, afbrød Maximof ham, »lad os først se Kendsgerningerne lige i Øjnene. Se nu det med hende, Tamhof, alle og enhver ved, at hun er Sitkofs Kæreste. Og deskal snart giftes! Sig mig nu, Polakof — ærligt og oprigtigt — var dine Hensigter med hende ligesaa hæderlige?«

Sergenten saa rasende paa ham, men Maximof vedblev: »Og saa den Historie om Rekrutten! Har du rigtig rent Brød i Muleposen i den Sag, hvad? Jeg har hørt, at du var en ren Bøddel overfor ham. Og jeg kender dig jo og —«. Han kom ikke videre, thi Sergenten havde allerede sine lange Abefingre om Struben paa ham.

»Infame Karl«, snærede han, er det det, du kalder for Venskab? Det er godt, jeg faar Syn for Sagen. Du vil maaske sendes samme Vej som Sitkof!« Korporalens Øjne var ved at springe ud af deres Huler, hans Tunge hang ud af Halsen, og han blev helt blaa i Hovedet, saadan kværkede Polakof ham. Hvor rasende end Sergenten var slog den Tanke ham dog, at han aldrig fik Ram paa Sitkof, hvis han kom til at slaa Maximof ihjel. Han smed derfor Manden fra sig, og spyttede paa ham, der sank sammen som en Klud paa Gulvet. »Har du faaet nok?« spurgte Sergenten.

»Mere end nok Polakof«, gis-

pede Maximof, »du behøver ikke at tage saadan paa Vej. Jeg er ked af, hvis jeg har fornærmet dig, det var ikke min Mening!«

»Saa tag og nær dig en anden Gang«, lo Polakof, lad dette her være dig en Lære! Kan du saa holde din Mund med, hvad vi har talt om?«

»Saa tavs som Graven, Sergeant«, sagde Maximof med Betsvær nede fra Gulvet, hvor han laa og gispede efter Vejret. Polakof hjalp ham op.

»Nu skal jeg fortælle dig lidt om, hvad jeg har i Sinde«, sagde han rolig og fiskede en lille læderindbundet Bog op af Brystlommen. Han slog op i den og læste: »Uddrag af Paragraf 57. Straffen for at sove paa Post er Dødsstraf! Hvordan synes du, det lyder?«

Fire Nætter efter stod Sitkof paa Post. Natten var bitterlig kold, og alt var stille, man hørte kun Skildvagts tunge Støvlers Knirken paa Sneen. Trangen til at sove var ikke til at staa imod, men, men Korporal Sitkof havde været tre Aar Soldat, og det havde lært ham at kæmpe mod Sovelysten, hvilket var særlig svært i koldt Vejr. Af en eller anden Grund følte han sig ikke saa energisk eller vaagen i Nat som ellers. Hvor det dog var koldt! Han saa paa sit Ur. To Timer endnu før Afsløsning. Sikken en Udsigt! Himlen var næsten usandsynlig sort. Hele Landskabet saa mere og mere uvirkeligt ud. Halloj — det var dog sært — det var ligesom om Jorden drejede rundt. Himlen faldt ned. Den opslugte ham i Mørke. Han slap Geværet og løftede Hænderne for at holde sig Mørket fra Livet. Og saa faldt han sammen — som bedøvet.

Fodtrin hørtes. Sergeant Polakoff kom snigende — med rolig Grusomhed i sit Hjerte — en vanvittig Trang til Hævn.

Han kastede blot et flygtigt Blik paa sin faldne Fjende, samlede hans Gevær op og tømte dets Magasin. Saa anbragte han Patronerne i sin egen Taske og skyndte sig bort.

Kaptajn Sjuvalof blev gal i Hovedet over at blive vækket af sin Slummer. »Hvad vil du?« spurgte han.

»Blot et Øjeblik, Hr. Kaptajn,« sagde Polakof. Jeg har lige opdaget, at der er noget galt med Skildvagnerne.

Lidt efter fortalte Polakof, hvad han havde opdaget og viste en Haandfuld Patroner frem. Officerens Ansigt var værd at se. »Vent et Øjeblik, saa følger jeg med«, sagde han og tog Overtøj paa.

Imidlertid drømte Sitkof uhyggelige Drømme. Han drømte, han saa sig selv ligge mellem Fyrretræerne ude paa Siberiens Steppe, og en Kreds af graa Ulve sad ved ham. En af dem klynkede, og de andre stemte i, og det hele svulmede op til et dødbringende Hyl, der genlød i hans Øren. Han vaagnede med et Sæt og løftede Hovedet. Hylene blev ved, og han saa grønne Øjne lyse gennem Mørket, skrækslagen, halvt i Søvn, snappede han sit Gevær og sigtede efter de grønne Øjne.

Hanen slog ned, men ingen Lyd. Dette usædvanlige hjalp ham til at vaagne. Han kom op paa Benene, og saa forstod han, at han havde sovet! Og hvor længe mon? Og hvorfor var hans Gevær ikke ladet?

Med en voldsom Kraftanstrengelse bekæmpede han sin Trang til at løbe bort. I en Fart bør-

stede han Sneen af sig og ladede sit Gevær igen. Saa begyndte han igen at gaa frem og tilbage, men en forfærdelig Skræk havde grebet ham. En Skræk for, hvad der kunde være sket, og for, hvad der endnu kunde ske. Saa kom Kaptajnen og Sergeant Polakof. Sitkof rettede sig op og præsenterede Gevær. Officeren kom hen til ham. »Sergeant Polakoff har meldt, at du har sovet paa din Post«, sagde han skarpt, »hvad har du at svare dertil?«

»Jeg har ikke sovet, Hr. Kaptajn:« »Har du ikke sovet? Det skal vi snart faa at se. Et øndskabsfuldt Glimt kom frem i Sergentens Øjne, han tænkte paa Patronerne, der laa i Kaptajnens Lomme. Kaptajn Sjuvalof vendte sig om mod ham. »Du siger, du tog Patronerne ud af hans Gevær?«

»Vel, Hr. Kaptajn.«

»Læg an paa Sergenten, Korporal Sitkof. Polakof har du noget imod, at Korporal Sitkofskyder paa dig?« spurgte Kaptajnen med et Smil til Polakof.

»Nej, Hr. Kaptajn.«

»Godt! — Korporal Sitkof. Læg an — — Fyr!

Sergeant Polakof faldt sammen i Sneen.

TORNEROSE.

Læreren: — Kan du saa sige mig, Peter, hvorledes vækkede Prinsen Prinsessen?

Peter tier.
— Læreren: — Jo, han gav hende saamænd det samme, som din Mor giver dig hver Morgen; naa, hvad gav han hende?
Peter: — En Skedfuld Levertran!

Jeg har lige slaaet fem Fluor ihjel, to Hanfluor og tre Hunfluor. Hvordan kan du vide det?

Jo, de to sad paa Spisebordet — og de tre paa Spejlet.

Bondemanden: Med Forlov, hvad er det for en Race, Deres Hund? Hovedstalssherren: En Krydsning mellem en Bonde og en Idiot.

Bondemanden: Naa, men saa er vi jo begge to repræsenteret i Deres Hund.

Dommeren: »Er De nu ganske overbevist om, at Anklagede var beruset?«

Politibetjenten: »Nej, ikke helt. Men hans Hustru sagde, at han var vendt hjem med Stykke Brænde, som han forsøgte at spille Mundharmonika paa.«

Læreren: Hvor ligger Java?

Maren: Det ved jeg ikke!

Læreren: Ved du da ikke, hvor I faar Jeres Kaffe fra?

Maren: Den laaner vi inde hos Naboens!

Madsen: Der er skam mange unge Piger, der slet ikke ønsker at blive gift.

— Hvor ved De det fra, Hr. Madsen?

Madsen: Joh, jeg har nemlig spurgt dem!

De Averterende

anmodes høfligt om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—o—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fødgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortoug, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være agtpaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standstning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejryds og Fødgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gaderyds er forbudt.

Cil højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Risten er ikke nok.

Intet Køretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbiførsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der tørrer forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbiførselen, naar han varstøder derom. (§ 10).

Før at angaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Bejse stæres, har den, som har den anden paa højre Harud, Vigepligt. Denne Bestemmelse frtager dog ikke den anden for Forsigtighed. Ravnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der tørrer ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretøj foretager Udsving ved Følgesætning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Ligtog, Troppeafdelinger eller Processioner.

Lygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hæstekøretøjer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forsigterne vider saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Bakker paa Cyklen, der er bredere end Styrer.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, lig-

ger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklist skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortoug eller ud af Porte etc. Cyklist maa ikke bage sig bag andre Køretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Kædetøje og i Lygtetændingstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklist skal altid have mindst en Haand paa Styrer og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetraget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør, Alt udført af bornh. Arbejdere. Telefon 127.

Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Bryllupsange og Festsange

hurtigt og billigt

Allinge Bogtrykkeri

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Gravsange

billigst

Allinge Bogtrykkeri.